

Sygn. akt III AUa 570/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 marca 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie - Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Jolanta Hawryszko (spr.)
Sędziowie:	SSA Zofia Rybicka - Szkibiel SSO del. Beata Góraska
Protokolant:	St. sekr. sąd. Edyta Rakowska

po rozpoznaniu w dniu 26 marca 2015 r. w Szczecinie

sprawy K. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o przyznanie renty socjalnej

na skutek apelacji organu rentowego

od wyroku Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 30 maja 2014 r. sygn. akt VI U 792/12

1. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie I i przyznaje K. S. prawo do renty socjalnej od 29 marca 2012r. oddalając odwołanie w pozostałym zakresie,
2. odstępuje od obciążenia ubezpieczonego kosztami zastępstwa procesowego.

SSO del. Beata Góraska SSA Jolanta Hawryszko SSA Zofia Rybicka - Szkibiel

Sygn. akt III AUa 570/14

UZASADNIENIE

Decyzją z 30 maja 2012 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił K. S. prawa do wypłaty renty socjalnej.

Ubezpieczony odwołał się od decyzji. W uzasadnieniu podał, że nie zgadza się z decyzją, która nie odzwierciedla faktycznego stanu jego zdrowia.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania powołując się na orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z 24.05.2012r. ustalające brak całkowitej niezdolności do pracy.

Wyrokiem z 30 maja 2014 roku Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zmienił decyzję i przyznał K. S. prawo do renty socjalnej w okresie od 8.04.2011 do 23.05.2012, a w pozostałym zakresie oddalił odwołanie.

W zakresie istotnym dla rozpoznania apelacji sąd I instancji ustalił, że K. S., ur. (...) kształcił się w zawodzie ogrodnika, ale szkoły nie ukończył. Od 14.10.2012 r. pracował jako pracownik ochrony do 31.03.2014 r. K. S. 8.04.2011 uległ wypadkowi komunikacyjnemu, w wyniku którego doznał złamania wyrostków poprzecznych I kręgu lędźwiowego oraz pozostałych do IV po prawej stronie, złamania III kręgu lędźwiowego w obrębie kolumny przedniej środkowej i złamania szyjki kości udowej lewej. Po zakończonym leczeniu odczuwa bóle kręgosłupa lędźwiowo-krzyżowego oraz uda lewego biodra, które nasilają się podczas pochylania i dźwigania. Uraz uczynił K. S. całkowicie niezdolnym do pracy od 8.04.2011 r. do 23.05.2012 r., a częściowo od 24.05.2012. do 30.04.2013 r. K. S. został uznany za niepełnosprawnego w stopniu umiarkowanym od 8.02.2013 r. do 31.03.2014 r. Całkowita niezdolność do pracy powstała przed 18. rokiem życia na skutek schorzeń pourazowych układu ruchu.

Sąd okręgowy rozważył sprawę na podstawie art. 4 ustawy z 27.06.2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U nr 135 poz.1268) i częściowo uwzględnił odwołanie. Wskazał, że całkowita niezdolności ubezpieczonego do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało przed ukończeniem 18 roku życia istniała od 8.04.2011 do 23.05.2012. Ubezpieczony nie zgodził się wprawdzie z takim okresem niezdolności, lecz nie wskazał żadnych dowodów. Sąd okręgowy zmienił decyzję organu rentowego i przyznał ubezpieczonemu od 8.04.2011 prawo do renty socjalnej na okres do 23.05.2012 r., a w pozostałej części oddalił odwołanie.

Apelację wywiódł Zakład Ubezpieczeń Społecznych zaskarżając wyrok w punkcie I i zarzucając naruszenie art. 129 ust. 1 ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2013.1440 j.t. ze zm.) w zw. z art. 15 ustawy z 27.06.2003 r. o rencie socjalnej przez jego niezastosowanie, podczas gdy sporne świadczenie wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek; nadto naruszenie przepisów prawa procesowego, art. 227 k.p.c. i art. 233 § 1 k.p.c. polegające na dowolnej, a nie swobodnej ocenie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w wyniku pominięcia, iż sporne świadczenie wypłaca się nie wcześniej niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek tj. 29.03.2012. Apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w części dotyczącej pkt. I poprzez przyznanie prawa do spornego świadczenia w okresie od 1.03.2012 do 23.05.2012 i oddalenie odwołania w pozostałym zakresie, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku w kwestionowanej części.

Sąd Apelacyjny rozważył sprawę i uznał, że apelacja jest uzasadniona.

Apelujący słusznie wskazał na naruszenie przez sąd okręgowy art. 129 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Sąd okręgowy pominął w sprawie przepis art. 129 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, co skutkowało przyznaniem prawa do renty za okres od daty wypadku, a nie od dnia wystąpienia z wnioskiem o to świadczenie. Wskazany przepis wyraża zasadę, że świadczenie wypłaca się od dnia powstania prawa, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu. Początkową datę wypłaty świadczenia wyznacza więc data złożenia wniosku o przyznanie świadczenia. Jakkolwiek więc prawo do świadczeń z ubezpieczenia społecznego powstaje z urzędu, to decyzja organu rentowego ma charakter deklaratoryjny, zaś spełnienie przesłanek warunkujących prawo do świadczenia in abstracto nie stanowi podstawy do wypłaty świadczenia. Dopiero więc złożenie wniosku o świadczenie powoduje obowiązek jego wypłaty i ustawodawca nie przewidział możliwości wyrównywania świadczenia osobom, które nabyły prawo wcześniej niż wystąpiły z wnioskiem o przyznanie świadczenia.

Mając na uwadze wskazaną ocenę, sąd apelacyjny na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. orzekając co do istoty sprawy zmienił zaskarżony wyrok i przyznał ubezpieczonego prawo do renty socjalnej od 29 marca 2012r. tj. od dnia złożenia wniosku, oddalając odwołanie w pozostałym zakresie.

O kosztach procesu sąd apelacyjny orzekł na podstawie art. 102 k.p.c. uznając, że w sprawie zachodziły szczególne okoliczności, które uzasadniały odstąpienie od obciążenia ubezpieczonego kosztami procesu. K. S. jest

w ciężkiej sytuacji życiowej: od 31.03.2014 r. nie przedłużono z nim umowy o pracę, jest chory, został uznany za niepełnosprawnego w stopniu umiarkowanym. Ponadto, w istocie wyrok jest dla niego korzystny, zaś apelacja organu rentowego była spowodowana pominięciem przepisu prawa materialnego, który sąd powinien wziąć pod uwagę z urzędu. Powyższe okoliczności uzasadniały odstąpienie od obciążania ubezpieczonego kosztami procesu.

SSO del. Beata Górka SSA Jolanta Hawryszko SSA Zofia Rybicka-Szkibiel